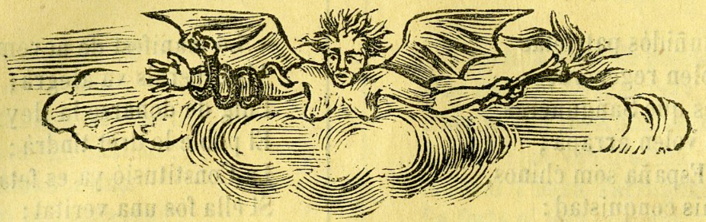

AL ANIVERSARI
DE LA
REVOLUSSIÓ DE SETEMBRE DE 1868.

CANSO. (*)

1.ª

Hara fa un any que viviam
Per déspotas gobernats,
Carregats als presupuestos
Y á milers als emplayats;
Per traurer tal despotisme
La España s' sublevat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

2.ª

Del vintinou de Setembre
Vé ans 'n podem recordar,
Puig la rama dels Borbons
La España va desterrar;
Varam traurer el despotisme
Volguent la felicitat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

3.º

Volgué España el despotisme
Per sempre mes acabar,
Rebaja al contribuyent
Y las rentas aumentar;
Volia que 'l presupuesto
Sigués del tot rebajat.
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

4.ª

Iniciat l' moviment
Tot de juntas se formá,
L' una anaba cap aquí
L' altre anaba cap allá,
Per no sabernos entendrer
Ha donat per resultat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

(*) Pot cantarse ab la tonada de Bona l' em feta Geroni.

5.ª

Molts muñidós patriotas
Que 'ns volen regenerá,
No son mes que Sanguneras
Que se 'ns volen arrapá;
Per ells á España som chinos,
Som un pais conquistad:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

6.ª

Paralisats als negocis,
Als treballs tambe parats,
Sigue per fas ó per néfas
Tots anem quedant pelats;
Sols el que cobra bon sou
Diu que tot molt bé anat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

7.ª

Un any pasat ab trastorn
Ab projectes y discursus,
Gastant mes del que tenim
S' acabarán als recursus;
La España queda palada
Si axo no acaba abiat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

8.ª

Que España volia honra
A Cadiz van proclamá,
Vajian fora els que 'ns deshonran
Y España honrada será;
Los drets y debers al temps
Fem que sian lley de estat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

9.ª

Lo manifest de novembre
Als lliberals va alegrá,
Puig de donarse la lley
El poble lo dret tindrá;
La Constitusió ya es feta,
Si ella fos una veritat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

10.

Que seguim ab monarquía
Votan las constituyens,
Y hara que ab axó s' oposan
Ni ha bon grapat de cens;
No está be que l' poble ataqui
La lley que 'l poble se ha dat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

11.

Encara que dich 'l poble
No es el poble en veritat;
Si oposan als turronés
Que al poble han embaucat;
Poble, no creguias als homes
Que may hajian treballat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

12.

Molts blasonan patriotisme
Y per ser que sont á mils,
Que avuy fan lo lliberal
Y demá seránt servils;
Espulsemnos tals paparras
Que s' ens hant ben arrapat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

13.

La revolució s' ha fet
Sensa gota de talent,
Puig que no hayá cap partit
Que de ella estiga content;
Ja tots esclaman á una
Hans habem ben enfangat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

14.

Lo mal está, es general,
Mols dihuen mal del que passa,
Tots tenim fam de gobern,
Vinga un Rey de bona rassa;
Un Rey que posi la Espana
Al seu natural estat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

15.

Ab republica unitaria,
O Rey, ó la federal,
Surtim del fanch que ja pesa
Aquest estat anormal;
Las Corts que 's constituyexin;
Fora la interinitat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

16.

Amenasats de trastorns
S' amagan als capitals,
Que aquestos no son carlins,
Ni tampoch son lliberals;
Sols surtan de sota terra
Ab pau y tranquilitat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

17.

Fujan la gent de pesetas,
Que aquí fa de mal está,
Puig al fets de Andalusia
Ab rahó al van alarmá:
Madrid y hara Tarragona
La festa n' han coronat.
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

18.

Dihuen ca qui sembra bens
Sempre recull tempestats,
Ca recullirem nosaltres
Si sembrem tans disbarats;
Fins ca no á existit Deu
Ni ha que 'ns an predicat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

19.

Ca 's podrá fer lo ca 's vulgui
Ni ha que an predicat
Oferín lo imposible
Las pasions s' an exaltat;
Si viurém á la Siberia
O á las terras d' *Bagdad.*
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

20.

Si acas tenent sanch a l' ull
Als agitadós de ahí
Amargament plorarán
La sanch ca ya agut aquí
Mols ni ha c' ara ja dihuen
Que 'ls habian engañat:
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertat.

21.

Hara pobre Barcelona
Que passas tal desconsól
Prega á Deu perque se acabin
Aquestos dias de dol:
Vinga llibertad ab ordre
Vivím ab fraternitat.
No poguent fer bullir l' olla
Que 'n fem de la llibertad.

22.

Lliberals de cor unimnos
Busquem per España un Rey,
Que tant al chich com al grant
Fásia respectar la lley;
Mireu que ve la anarquía
Y tot serânt disbarats:
No podrém fer bullir l' olla
Y perdrém las llibertats.

M. S. P.